

[1972 ஆகஸ்ட் 19]

(3) தமிழ் நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 31/1972).

* மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே,

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 31/1972) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்ட சமய நிறுவனம் ஒன்றுக்கு, அதாவது ஆண்டுக்கு ரூ. 20,000-க்குக் குறையாமல் வருமானம் உடைய சமய நிறுவனம் ஒன்றுக்கு பரம்பரை அறங்காவலர் எவரும் இல்லை எனில், இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் துறை ஆணையாளர், தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அற நிலையங்கள் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 22/1959) 47 ஆவது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) உட்பிரிவில் வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தைக் கொண்டு, மேற்சொன்ன சமய நிறுவனம் தொடர்பாக, அவரால் நியமிக்கப்படுகிற, முன்று பேருக்குக் குறையாத, ஐந்து பேருக்கு மேற்படாத நபர்களடங்கிய அறங்காவலர் வாரியம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும். பட்டியலில் சேர்க்கப்படாத கோவில்களைப் பொறுத்தவரை, அறங்காவலர் வாரியத்தை அமைப்பதற்கு, தொடர்புடைய இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் துறை உதவி ஆணையாளர், 49 ஆவது பிரிவின் கீழ், அதே வகை அதிகாரங்கள் உடையவராவார்.

சமூக நல ஏற்பாடாகவும், சீர்திருத்த நடவடிக்கையாகவும், கோவில்களுக்கான அறங்காவலர் வாரியம் ஒவ்வொன்றிலும் அரிசனங்கள் அல்லது பழங்குடி மக்களைச் சேர்ந்த ஒருவர் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. அதன்படி, பட்டியலில் கண்டுள்ள கோவில்களில் அறங்காவலர் வாரியங்களில் ஒவ்வொன்றிலும், அதன் மொத்த உறுப்பினர் மூவராகவோ ஐவராகவோ இருந்தாலும், அரிசனங்கள் அல்லது பழங்குடி மக்களைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஆணையாளரால் கட்டாயம் நியமிக்கப்பட

@ 92 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளை' (திருத்த) 249
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 31/1972)

1972 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன முடிவுக்கு இச்சட்ட வரைவு செயல் வடிவம் கொடுக்கிறது. தலைவரவர்களே, இதனை மாமன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப் பட்ட தீர்மானம் :

“ சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 31/1972) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் ”.

* தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மேல்வையின் முன் வைக்கப் பட்டிருக்கின்ற, அந்நிலைய திருத்தச் சட்டத்தை நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்று, அடியில் கண்ட செய்திகளை, பரிந்துரையாக அல்லாமல், அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப் படுகிறேன்.

பொதுவாக இந்து சமுதாயத்தில் கடந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக நாம் ஜாதிக்கோடுமைகளைக் கடுமையாக எதிர்த்து வந்திருக்கிறோம். சமயக் தலைவர்கள், சமய நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள் கூட ஜாதி வேற்றுமைகளை எதிர்த்து வந்தம்கூட, நம்முடைய இந்து சமுதாயத்தில் அந்த ஜாதி வேற்றுமைகள் வேர் விட்டு வளர்ந்திருக்கின்றன. நம்முடைய அமைப்பு முறைகள் இன்னும் அதைப் பரப்பிக் கொண்டு வருகின்றன. நம்முடைய சுதந்திர தின வெள்ளி விழாவில் நம்முடைய நாட்டு இந்திய அரசின் பாதுகாப்பு அமைச்சர் கடற்கரைப் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசும்போது, இந்து சமூகம் என்று சொல்ல விரும்பவில்லை, இந்திய சமூகம் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன் என்று கூறினார். இந்து சமுதாயத்திலுள்ள ஜாதி வேற்றுமைகளும், பிறகு வேகமாகப் புரை ஓடிப்போன இந்த நாட்டின் இதர சமூகங்களும் அவ்வாறு ஏற்படுத்திவிட்டன என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ஜாதி ஒழிப்பு முறையை நிறைவேற்றுவதில் இந்தச் சட்டம் நல்லபடி உதவியாக இருக்கும் என்பதால் இதை வரவேற்கிறேன். ஏற்கனவே நம்முடைய தமிழக அரசு இந்த ஜாதி வேற்றுமைகளை அகற்றுவதற்கு சமூக வளர்ச்சித் துறையின் மூலமாக ஒரு

250 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளை (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 31/1972)

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1972 ஆகஸ்ட் 19]

சட்டத்தைத் தயாரித்து இந்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறது. அந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை பாராளுமன்றத்தில் முயற்சித்து, அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தி அதற்குரிய பரிகாரத்தை இந்த அரசு காணத் தவறினால், நம்முடைய முயற்சி தோல்வியடைந்து, இந்தத் தலைமுறையிலும் நாம் அதைச் செய்ய முடியாத ஒரு சாபக்கேட்டுக்கு ஆளாக வேண்டிய அவசியமும் ஏற்படும். அதைத் தமிழக அரசு நினைவில் கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொண்டு, அறங்காவலர்களை நியமிக்கும்போது, தாழ்த்தப்பட்ட குடிமகளை நியமிப்பது என்ற நியதி சுதந்திர நாட்டு சமுதாய அமைப்பில் சிறந்ததாக அமைந்திருக்கிறது. அதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். கடந்த காலத்தில் இந்து சமூகத்தில், சிறப்பாக திருக்கோவில்கள் வழிபாட்டு முறையில் நம்பிக்கை உடையவர்கள் தான் நியமிக்கப்பட்டு வந்தார்கள். அதற்குக் கெடுதல் ஏற்படாத வண்ணம் நடைமுறை வழிபாட்டுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்றும் நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமின்றி, தமிழ் நாட்டில் அறநிலைய வளர்ச்சித் தொடர்பாக ஆங்காங்கே தெய்வத்தை வழிபடுவோர் சங்கங்கள், வார வழிபாட்டு முறை சங்கங்கள் என்ற அமைப்புகள் தோன்றியிருக்கின்றன. அவைகளில் சிறப்பாக உள்ளவர்களில் ஒருவரை அறங்காவலராக நியமிப்பது குறித்து அரசு தீர்மானித்து, அதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், சமய நெறியின் மூலமாக மக்களுக்கும், கோவிலுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பையும், அறிவு வளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்த வசதியாக இருக்கும் என்று கூறி, அப்படிச் செய்ய முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருக்கோவில்களில் உள்நுழைந்த பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்கள் ஊதியம் குறித்து, நிலவி வரும் விலைவாசிக்கேற்ப, அவர்களுடைய நிலைமையை நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து, அறங்காவலர்கள் அலுவலகங்களில் வேலை பார்க்கும் ஊழியர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத் தவறி விட்டோம். திருக்கோவில்களில் பணி செய்கின்றவர்களுடைய நிலைமையை நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து அவர்களுடைய உயர்வுக்கு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க திருமுறை ஒதுகின்ற, சிவ்யப் பிரபந்தம் ஒதுகின்ற ஊழியர்கள் உயர்ந்த ஊதியம் பெறும் வகையில் அரசு தக்க

1972 ஆகஸ்ட் 19] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அதேபோல் திருக்கோவில்கள் சார்பில் உள்ள பணத்தைப் பொறுத்து ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது. அந்த முயற்சியை வரவேற்பதோடு தனி நபர்களுக்கு உதவி செய்தால், அது ஒட்டு மொத்தமாக சமுதாயத்திற்குப் பயன்படாது. அது கல்விப் பணி, மருத்துவப் பணி போன்றவற்றிற்குப் போனால் சமுதாயம் பயன் அடையும். கொழுத்த மூலதனம் உடையோரிடம் கொடுத்து சமுதாயத்திற்குப் பயன்படாத வகையில் செய்யலாகாது. ஆகையினால் கல்வி, மருத்துவப் பணி போன்றவற்றிற்குப் பயன்படச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம். ஹரிஜன முன்னேற்றத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. திண்டாமையை ஒழிப்பதற்குப் பெயர் பெற்ற நாயன்மார் நந்தனர் பிறந்த ஊரைப் பார்த்தால், அந்த ஊர் இன்னமும் சேரியாகவே இருக்கிறது. அங்கே குடியிருப்போருக்கு வீடுகள் இல்லை, வீதிகள் இல்லை, எந்த வசதியும் இல்லை. எனவே ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க ஊர் இன்னும் சேரியாகவே இருந்து, அங்கு வசிக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு எந்த வசதியுமற்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. அவர்களுக்கு அந்த ஊரில் வசதி செய்து கொடுத்தால், நாயன்மார்கள் வரலாற்றைப் புதுப்பித்தது போலாகும். அது மக்கள் பணியாகவும் இருக்கும். இந்த மாதிரியான பணிகளில் நம்முடைய அரசுக்கு ஏற்கனவே அதிக ஆர்வம் உண்டு. இருந்தாலும் இதில் அவசர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்து சமூகத்தினுடைய அமைப்பு முறைகள் சீர்பட ஒரு வாரியம் அமைத்து, எல்லா ஆலயங்களின் பணிகள், நிதிகள் அந்த வாரியத்தின் மூலமாக முறைப்படுத்தப்பட்டுச் செய்வதில் இந்த அரசு அதிக ஆர்வம் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் திருத்தத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

* திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்தச் சட்டத்தை முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். என்னுடைய வாழ்நாளில் பல சிறந்த ஹரிஜன மாணவர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். ரிகார்ட் குறிப்புகளைப் பார்க்கும் போது, ஹரிஜன் என்று கூற முடியுமே தவிர, அவர்கள் பெரும்பாலான அம்சங்களில், தகுதியிலும் மற்ற எந்த விதத்திலும் குறைந்தவர்கள் அல்ல. பிறர் வியக்கத்தக்க அளவுக்கு

[1972 ஆகஸ்ட் 19]

முன்னுக்கு வந்திருக்கும் பல ஹரிஜன மாணவர்களை எனக்குத் தெரியும். இந்தச் சட்டம் நடைமுறையில் சட்டபூர்வமாக அமைகிறதே தவிர, தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் கூறியது போல், சிறந்த, தகுதி வாய்ந்த, தகுதி உள்ளவர்கள் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படுவதற்கு இதுகாலும் எந்த விதியோ சட்டமோ இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற ராமேஸ்வரம் கோவிலுக்கு பல ஆண்டுகளாக ஒரு ஹரிஜன அறங்காவலர் இருந்துகொண்டே வந்திருக்கிறார். இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார், ஐந்தில் ஒருவராக. ஒருவர் கட்டாயமாக ஹரிஜன், ஷெட்யூல்ட் கேஸ்ட் ஆர் ஷெட்யூல்ட் டிரைப்பைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. Of whom one shall be ' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேற்பட்டவர்களை நியமிப்பதற்கு அது இடையூறு இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். "One shall be a Harijan Member" என்று போட்டால், அதற்குப் பிறகு ஒன்றுக்கு மேல் போட முடியாது. அப்படிப் போட்டால் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று அது செல்லாது என்று வாதாட இடம் இருக்குமோ—சட்ட ரீதியாக அல்ல—என்ற ஒரு அடிப்படையில் கூற விரும்புகிறேன். "Of whom at least one shall be from"

" என்று போட்டால், அது சர்ச்சையின்றி வரவேற்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ரூ. 20,000 க்கு மேல் வருமானமுள்ள பெரும் ஆலயங்களுக்குப் பொருந்தும், பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள் இருக்கும் ஆலயங்களுக்குப் பொருந்தாது என்ற முறையில் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது பரம்பரையாக இருந்து வருகின்ற தர்மகர்த்தாக்கள்,—அறங்காவலர்கள் என்ற முறையை ஒழிக்க சீக்கிரமே சட்டம் கொண்டு வர இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகையினால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பெரும்பாலான தர்மகர்த்தாக்கள் எல்லோருமே தவறு செய்தவர்கள் என்று நினைத்துவிடக் கூடாது என்று முன்னெச்சரிக்கையாக நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் வரும் முன்னால் பல சமஸ்தானங்கள், புகழ் பெற்ற மடாதிபதிகளால் நடத்தப்பட்டு வரும் ஆலயங்கள் சிறந்த ஆலயங்களாக

1972 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

இருந்து வருகின்றன. இரண்டு சமஸ்தானங்களுடன் எனக்குத் தொடர்பு உண்டு. அரசு எப்படிச் செயல்படுகிறதோ அதே மாதிரி சிப்பந்திகளையும் வைத்துக்கொண்டு, இங்கே இருக்கும் திட்டம், விதிகள் போன்று அங்கேயும் நன்றாக அமையப் பெற்று பல ஆலய நிர்வாகம் பரம்பரையாக நடைபெற்று வருகிறது. அப்படிப்பட்ட சமஸ்தானாதிபதிகளால் நடத்தப்பட்டு வரும் ஆலயங்கள் வரப்போகும் சட்டத்தால் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை முற்றிலும் ஆதரித்து அமருகிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நம் முன்னால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள திருத்தத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். எம்மான் காந்தி அடிகள் அந்தக் குலத்திற்கு தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அல்லது வேறு எந்தப் பெயரையும் கொடுக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் ஹரிஜனங்கள் என்று கூறினார். அதை நாம் எல்லோரும் நிகவும் மன மகிழ்ச்சி யோடு வரவேற்று, பாராட்டி கடைப்பிடிக்க முயன்று வருகிறோம். காந்தி அடிகளுக்குப் பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே தமிழகத்திலே பிறந்த ராமானுஜாச்சாரியார் அவர்களை “ திருக் குலத்தோர் ” என்று குறிப்பிட்டார். தாயின் பெயராலே ராமானுஜாச்சாரியார் குறிப்பிட்டதை, காந்தி அடிகள் தந்தையின் பெயராலே குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவேதான் எந்த வகையிலும் குறைந்தவர்கள் அல்ல என்பதைக் காட்டத்தான் இந்த வழிபாட்டு உணர்ச்சி புலப்படுத்தப்பட்டது. இந்த நேரத்திலே ஆலயங்களிலே ஹரிஜன உறுப்பினர் ஒருவர் நிர்வாகத் துறையிலே அமைவதற்காக ஏற்பாடு செய்வதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். ஆகையினால் உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் “ One shall be ” என்று சொன்னால் “ Two shall not be ” என்று அர்த்தம் ஆகாது. பல் வேறு துறைகளில் நாம் பார்க்கிறோம். லோகல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்டில் இருக்கிறது. நாலு பேர் கூட வர வழி இருக்கிறது. முனிசிபல் கவுன்சிலர்கள் சம்பந்தமாகச் சட்டம் இருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்து மூன்று ஹரிஜனங்கள் வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதற்காக மாற்ற வேண்டும் என்றும் சொல்லவில்லை, மாற்ற வேண்டாமென்றும் சொல்லவில்லை. “ One shall be ” என்று சொன்னால் “ ” என்று பொருள்

254 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளை (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 31/1972)

[திரு. சா. கணேசன்] [1972 ஆகஸ்ட் 19]

ஆகாது என்ற கருத்தைப் புலப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதோடு இதுமாதிரி அறங்காப்பாளர்கள் நியமிக்கப்படுகிறபோது, மத நம்பிக்கையை கணித்து நியமிப்பது நன்மை தருவதாக இருக்கும். யாருக்கு மத நம்பிக்கை இல்லையோ அவர்களை அந்த ஸ்தாபனங்களுக்குப் போடுவது விரும்பத் தக்கதாக இராது. அதே மாதிரித் தான் அறங்காப்பாளர்களாக நியமிக்கப்படுகிறவர்கள், அவர்களோ அவர்கள் குடும்பத்தினரோ என்ன அறம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கணித்து நான்கு லட்சம் அல்லது ஐந்து லட்சம் அறம் செய்திருந்தவர்களானால் அந்தத் துறைகளில் அறங்காப்பாளர்களாகப் போடலாம். பிச்சைக்காரனாக இருக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தில் இல்லை. லட்சாதிபதியாக இருப்பதால் தடை இல்லை, அறம் செய்கிறவர்கள் என்பது பொருளேயன்றி அவர்கள் கொடுத்தற்குக் குறை ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஐந்து ரூபாய் கொடுப்பவர்களானாலும் சரி, கொடுத்தது அறம் தானா என்பதைச் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால் யார் நம்பிக்கையோடு அறம் செய்கிறார்களோ, அவர்கள் அந்த நம்பிக்கையோடு அறத்தைக் காக்க வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி இயல்பாக அமைந்திருக்க வேண்டும். அறம் செய்யாதவர்கள் எல்லாம் அறத்தை அழிக்க வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி வரும் என்று சொல்ல வரவில்லை. அறம் செய்யாதவர்களும் அறம் காக்க உணர்ச்சி இருக்கலாம். அதைப் போலவே அறம் செய்தவர்களுக்கு அறத்தைக் காப்பாற்றுவதில் அதிக ஈடுபாடு, அக்கறை இருப்பது தெளிவாகப் புலப்படும். ஆகவே தான் ஆதிகாலத்திலிருந்து என்டோமெண்டு போர்டுக்கு அறங்காப்பாளராக இருக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்தால், நான் இன்ன இன்ன அறங்களைச் செய்திருக்கிறேன் என்று, ஒரு காலத்திலே தான் செய்த அறங்களைப்பற்றிய விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாதவர்கள் அப்போது அறங்காப்பாளர்களாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை யென்பது தெரியும். அதற்காக அறம் செய்யாதவர்கள் எடுக்கப்படக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. நல்ல அறிவுடையவர்கள், நல்லொழுக்கம் உடையவர்கள், நல்ல சீலமுடையவர்கள், நல்ல பணி செய்கிற இதயம், செயல் உடையவர்கள், அத்தகையோர் அறம் செய்யாத காரணத்தால் எடுக்கப்படாது என்று கூற வரவில்லை. அவர்களும் இருக்க வேண்டும். பழைய சாதனங்களைப் பார்த்தால், கற்றோர்கள், அறிவோர்கள், ஒழுக்கசீலர்கள், இந்த மூன்று பேருக்குத் தான் பிரதிநிதித்வம் என்ற நிலையை பல

1972 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. சா. கணேசன்]

சாசனங்களில் நம்மால் காண முடியும். அந்த நிலையில் வேண்டிய ஏற்பாட்டை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்ஙனமே இந்த ஹரிஜனங்கள் உள்பட அத்தனை பேரும் திருவுண்ணையில் கர்ப்பகிரகத்தில் நுழைந்து பூஜை செய்வதற்கு வசதி செய்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் குலத்தைப்பற்றி அக்கறையில்லை. செய்கிற பணிக்கு அவர்கள் தகுதியா என்று பார்க்க வேண்டும். என்னை ஒரு “கிளார்க்” ஆகப் போடுகிறார்கள் என்றால், எனக்கு எழுதத் தெரியுமா என்று பார்த்து அந்தப் பத்தி, வரம்பு, அந்த முறை, நெறி, அவர்களுக்கு நன்றாக பிடிபட்டிருக்கிறதா, தெளிவு ஏற்பட்டிருக்கிறதா, செயலாற்றும் ஆற்றல் உண்டா என்று கணித்துப் போட வேண்டும். அதற்காகவே இத்தகைய பூஜை செய்வதற்குரிய ஒரு நடைமுறைப்பள்ளி, பயிற்சிக்கூடம் ஏற்படுத்தவும் வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படியெல்லாம் செய்தால் சில செம்மைப்பாடுகள் செம்மையாக வரும். அதைப் போலவே உபரி வருமானங்கள் உள்ள கோவில்கள் நிறைய இருக்கின்றன. நம்முடைய இந்தத் துறையிலும் ஏராளமான லட்சக் கணக்கான பணம் இருக்கின்றது. இவற்றையெல்லாம் நல்ல அறங்கள் செய்வதற்குச் செலவிடப்பதற்கு முன்னதாகக்கூட மற்ற ஆலயங்கள், சிதிலமாக கிடக்கின்ற ஆலயங்கள், வாய்ப்பு. வசதியின்றி அழிந்து கொண்டிருக்கிற ஆலயங்கள் அவற்றையெல்லாம் செம்மைப்படுத்த இந்த உபரி பணங்களை முழுக்க முழுக்கச் செலவு செய்ய வேண்டும். அதற்கு மேலே உபரியாக உள்ள வருமானத்தைப் பிற துறைகளுக்குச் செய்ய வேண்டும். அவைகள் எவ்வளவு உயர்ந்த துறையாக இருந்தாலும், தலைவனாகக்கூடிய துறையாக இருந்தாலும் கூட, இது இத்துறைக்கு என்று, “இயர்மார்க்” என்று சொல்லுவார்களே, அப்படி வரையறுக்கப் பட்டுச் செலவிட வேண்டும். வரையறுக்கப்பட்ட அந்த லட்சியத்திற்கு வேண்டிய அளவுக்கு உதவிய பிறகு அதற்கு மேலே பிறவற்றிற்கு உதவுவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். அத்தகைய முறையில் எல்லாம் அரசு செயல்பட வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டு, செயல்படும் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

[மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர்—தலைமை]

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா கொண்டு வந்ததில் சில சந்தேகங்களை அமைச்சரவர்கள் விளக்க

256 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளை (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 31/1972)

[திரு. கே. இராசாராம்] [1972 ஆகஸ்ட் 19]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அசல் சட்டத்தில் 47-வது விதி திருத்தப்படுகிறது இந்த மசோதாவின் மூலம். அது 'லிஸ்டட் டெம்பிள்ஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய, வருஷத்திற்கு ரூ. 20 ஆயிரத்துக்கு மேல் வருவாய் வரக்கூடிய கோவில்கள் மட்டுமே சம்பந்தப்பட்டது. அதற்கு மூன்றிலிருந்து ஐந்து பேர்கள் டிரஸ்டிகள் நியமிக்கப்படும்போது ஒருவர் அவசியம் 'ஷெடியூல்டு காஸ்ட்' அல்லது 'ஷெடியூல்டு டிரைப்' ஆக இருக்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறையில் ஏற்கனவே இம்மாதிரிக் கோவில்களுக்கு ஒரு ஹரிஜன் உறுப்பினர் வீதம் நியமிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். அந்நிலையில் இந்தச் சட்டத்திருத்தத்திற்கு என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது என்பதை விளக்கியிருந்தால் சந்தேகத்திற்கு இடமிருக்காது. சட்டத்திருத்தம் இல்லாமலேயே எல்லா 'லிஸ்டட் டெம்பிள்ஸ்' இல் ஒரு ஹரிஜனைப் போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இரண்டாவதாக, செக்ஷன் 49-ம் திருத்தியிருக்கப்பட வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். செக்ஷன் 49, வருஷத்திற்கு ரூ. 20 ஆயிரத்திற்குக் குறைந்த வருமானமுள்ள 'நான்-லிஸ்டட் டெம்பிள்ஸ்' சம்பந்தப்பட்டவை. அவைகளிலும் ஒரு ஹரிஜன் உறுப்பினரை டிரஸ்டிகள் போர்டில் அவசியம் நியமிக்க வேண்டும். அதை மட்டும் விட்டு விடக்கூடாது. அதிலும் நியமிக்க வேண்டும். 'ஹெரிடிட்டரி' டிரஸ்டி' இருக்கக்கூடிய கோவில்களில் இப்போதும் 'ஸ்கீம்' கொண்டு வந்து, அதிலும் 'ஹெரிடிட்டரி' டிரஸ்டி இருக்க, மேற்கொண்டு சில டிரஸ்டிகளைக் கமிஷனர் நியமிக்கிறார். ஏன் அப்படி நியமிப்பதிலும் ஒரு ஹரிஜனை நியமிக்கக்கூடாது? அதையும் செய்யலாம். தாராளமாகச் செய்யலாம் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன். 'ஹெரிடிட்டரி' டிரஸ்டி, பரம்பரை டிரஸ்டிகள் இருந்துவரும் கோவில்களில்கூட அதிகமான டிரஸ்டிகள் நியமித்தால், கண்டிரோல் பண்ணலாம். ஒரு சில கோவில்களில் தன்னிச்சையாக நடக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 'ஸ்கீம்' போட்டு, மேற்கொண்டு இரண்டு பேரை, கமிஷனரால் நியமிக்கக்கூடியவர்களை டிரஸ்டியாக நியமிப்பதில் ஆட்சேபணை இருப்பதற்குக் காரணம் இல்லை. அதில் ஒருவரை அப்படி நியமிக்கும்போது, திருக்குலத்தைச் சேர்ந்தவரை நியமிப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. இதையும் இப்போது செய்யவில்லையென்றாலும் அடுத்தபடியாக ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தாவது 'ஹெரிடிட்டரி' டிரஸ்டி கோவில்களைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். ஹரி

1972 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. கே. இராசாராம்]

ஐன குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். செக்ஷன் 49 ஐ வாசிக்கும்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் 'listed Temples' க்கு ஏற்கனவே கமிஷனருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இம்மாதிரி ஹரிஜன குலத்தைச் சேர்ந்த. . .

* மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, 47-வது பிரிவைச் சேர்ந்த அதிகாரம் ஆணையாளரிடம் இருக்கிறது. 49-ம் பிரிவின்படி துணை ஆணையாளர்களிடம் அதே வகையான அதிகாரம் இருக்கிறது. இரண்டுக்கும் சேர்த்துத்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, மசோதாவில் 49-வது செக்ஷனைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. 47-வது பிரிவைத் திருத்துவதற்கு மசோதா வந்திருக்கிறது. ஆகையால் விட்டுப் போயிருந்தால், 49-ஐத் திருத்துவதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றபடி மசோதாவை மனப் பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, இங்கு பேசிய அனைத்து உறுப்பினர்களும் இந்த மசோதாவை மனப்பூர்வமாக வரவேற்றுப் பேசியமைக்கு என் மனமார்த்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், கோவில்களில் அறங்காவலர்கள் ஐந்து பேர்களாக இருந்தாலும் மூன்று பேர்களாக இருந்தாலும், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களில், ஒருவரைக் கண்டிப்பாக நியமித்தாக வேண்டும் என்ற சட்டம் இங்கே ஏன் கொண்டு வரப்பட்டது என்ற ஒரு கேள்வியை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எழுப்பினார்கள். சட்டத்தில் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கிறோம். இத்தகையதொரு சட்டம் இல்லையென்றால், இந்த அரசு நியமிக்காதா என்ற சந்தேகம் யாருக்கும் வரவேண்டிய அவசியமில்லை. அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பின்னர், கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் பார்த்தால், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்த

[திரு. மு. கண்ணப்பன்] [1972 ஆகஸ்ட் 19]

491 பேர்களைக் கோவில்களில் அறங்காவலர்களாக நியமித்திருக்கிறோம். எந்தக் கட்சி பதவியில் இருந்தாலும், அப்படி நியமிக்கப்படும் அரிசன மக்களுக்கு நிரந்தரமானதொரு பாதுகாப்பிருக்க வேண்டும், சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு அந்தஸ்து தரப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோமேயல்லாது, இப்போதுள்ள சட்டப்படி நாம் அவர்களை நியமிக்க முடியவில்லை என்ற சந்தேகம் நிச்சயமாக எந்த உறுப்பினருக்கும் வரவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய அடிகளார் அவர்கள் பேசும்போது, அவர்கள் தங்கள் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அர்ச்சகர்களுடைய சட்டம் தோல்வியடைந்துவிட்டது பற்றி வருத்தத்தோடு குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். அர்ச்சகர்களுடைய சட்டத்தினை இந்த அரசு இயற்றிய காலத்தில், நமது அடிகளார் அவர்கள் எந்த அளவிற்கு மனமகிழ்ச்சியுற்று இருந்தார்கள் என்பதை அரசு அறிந்திருக்கிறது என்றாலும் கூட, உச்ச நீதிமன்றம் இந்தச் சட்டத்தின் சில பகுதிகள் செல்லத்தக்கவையல்ல என்ற தீர்ப்பினை அளித்திருந்தாலும், எதிர்காலத்தில் அத்தகைய பகுதிகளைச் செல்லத்தக்கவையாக மாற்றுவதற்கு என்னென்ன முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை, இந்த அரசினைப் பொறுத்த வரையில், யோசித்துக்கொண்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நமது மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பேசும் நேரத்தில்கூட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கோவில்களில் அர்ச்சகர்களாக வருவதற்குச் சட்டம் குறுக்கே நின்றால், இதற்கென அரசியல் சட்டத்தினையே திருத்த வேண்டிய அவசியம் நேரிட்டாலும், அதற்கான நடவடிக்கையை அரசு எடுக்கத் தயங்காது என்ற கருத்தினைக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அடிப்படையில், அவசியமானால் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டாவது, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுடைய குறைகளைப் போக்கி சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கென ஒரு அந்தஸ்தினை ஏற்படுத்த இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும் என்பதைப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் அறங்காவலர்களை நியமிக்கும் நேரத்தில், அவர்களுக்கு வழிபாட்டில் நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். அப்படிப்

1972 ஆகஸ்ட் 19]

பட்டவர்களையே நியமிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்திப் பேசினார்கள். அவர்கள் இதைப் பன்முறை வலியுறுத்திச் சொன்ன நேரத்தில், ஏதோ நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை நாம் அறங்காவலர்களாக நியமிப்பது போலவும், அப்படிப்பட்ட காரணத்தினால்தான் இப்படிப்பட்ட கருத்தினைச் சொல்லுகின்றார்களோ என்ற சந்தேகம் என் உள்ளத்தில் ஏற்பட்டது. வழிபாட்டில் நம்பிக்கையில்லாதவர்களை எந்தக் காரணத்தினாலும் நியமிப்பதில்லை. சில அரசியல் கட்சியினைச் சார்ந்தவர்களைக்கூட நாம் அப்படி நியமிக்க வேண்டிய நிலைமைகள் பல இடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலைகளில்கூட 'மதத்தில் வழிபாட்டில் நம்பிக்கை இருக்கிறது' என்று மனப் பூர்வமாக அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டுக்கொடுத்துத்தான் அவர்கள் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படுகின்றார்களே தவிர, இதில் எந்தவிதமான தவறுதல்களும் ஏற்படுவதற்கு வழிவகை இல்லை என்பதை இந்த மன்றத்தில் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் கோவில் களுடைய வருமானமும் சரி, நிர்வாகமும் சரி இவை பலவிதத்திலும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள் என்று மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன்.

இதே நேரத்தில் பல கோவில்களுடைய உபரி நிதியினைப் பல் வேறு நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்துவதுபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கு குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு அடிகளார் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட உபரி நிதியிலிருந்து தனிப்பட்டவர்களுக்கு உதவி கொடுக்கப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் யாருக்கும் அப்படிக் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று அவர்களுக்குப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளவேண்டும். சென்ற ஆண்டு பிச்சைக்காரர்களுடைய மறுவாழ்வு நிதிக்கென இந்த உபரி நிதியிலிருந்து ரூ. 1½ லட்சம் கொடுத்தோம். ஆனால் இது தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்ததாகாது. சமுதாயத்தின் மிகத் தாழ்ந்த தளத்தில் உள்ளவர்களுடைய மறுவாழ்விற்கெனத் தான் அது கொடுக்கப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அது போன்று இந்த ஆண்டு ஒளியிழந்தவர்களுக்கு, வாழ்வில் பார்வை இழந்தவர்களுக்கு மீண்டும் ஒளியினை அளித்திடும் பணிக்கென ரூ. 2 லட்சம் நிதியாகக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 19]

கிறோம்: இப்படிச் சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு, கண்பார்வை யற்றவர்களுக்கு என்று இப்படித்தான் கொடுத்திருக்கிறோம். இது மட்டுமின்றி, பல பள்ளிகளுக்கு, குருடர் பள்ளிகளுக்கு, செவிடர்-ஊமைப் பள்ளிகளுக்கு, சித்தவைத்திய மனைகளுக்கு என்று இப்படிப்பட்ட பணிகளுக்கு ஏராளமாக நிதி உதவியினை அளித்து வருகிறோம். இப்படிச் செலவிடும் நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் சிலர் இத்தகைய நிதி கோவில்களுக்குத்தான் செலவிடப் பட வேண்டும், நாம் இவற்றைச் சமுதாயப் பணிகளுக்குப் பயன் படுத்தக்கூடாது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்குப் பணிவுடன் சொல்லிக்கொள்ளுவேன்: சமுதாயம் இருந்தால் தான், சமுதாயத்தில் உள்ளவர்களுக்கு இவற்றில் நம்பிக்கை இருந்தால்தான், கோவில்களில் வழிபட மக்கள் இருந்தால்தான் மதத்தினைக் காப்பாற்ற முடியும், கோவில்களையும் காப்பாற்ற முடியும், கோவில்களுக்கும் வருமானம் பெருகும். அவர்கள் இதை மறுக்க மாட்டார்கள் என்றே கருதுகிறேன்.

நான் எந்த ஒரு மதத்தினையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்ப வில்லை. ஆனால் இப்போது பல மதங்களிலே மத மாறுதல்கள் நடந்துவருகின்றதைப் பார்க்கிறோம். சிலர் தங்களுடைய மதத்தினை வளர்ப்பதற்காகப் பல சமுதாயப்பணிகளை ஆற்றிவரு கின்றதைப் பார்க்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட வழிகள் இந்து மதத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாலும் பின்பற்றப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இத்தகைய காரியங்களைச் செய்து வருகிறோமேதவிர, கோவில் பணத்தை எடுத்து வேறு காரியங் களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற தவறான நோக்கம் நமது அரசுக்குச் சிறிதும் இல்லை என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், இப்பணிகளுக்காக வாரியம் ஒன்றினை அமைத்து, அதன் மூலம் இக்காரியங்களைச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும், உபரி யாக இருக்கும் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் நிதியிலிருந்து தேவைப் படும் வேறு சில கோவில்களுக்கு இந்த முறையில் செலவிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற கருத்தினை அடிகளார் அவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ளுவேன்: இந்த நிதியினைத்தையும் ஒன்றுபடுத்தி எந்த விதத்தில் மக்களுக்குப் பயன்படும் காரியங்களுக்காகச்

1972 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

செலவிட முடியும் என்பதை அரசு ஆலோசித்து வருகின்றது. அரசின் முடிவு இவற்றுக்கான நல்ல பரிகாரங்களைக் கொடுக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

அடுத்து, இரண்டு பேர்களை நியமிப்பதற்குச் சட்டம் இடையூறாக இருக்குமோ என்ற ஐயப்பாட்டினை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜா ஐயர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். கண்டிப்பாக ஒருவரைத்தான் நியமிக்க வேண்டும் என்று சட்டத்தில் இல்லை. ஐந்து அல்லது மூன்று பேர் உள்ள கோவில்களில் ஒருவரை நியமிக்க வேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஐந்து பேரையுமே தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களாக நியமிப்ப தானாலும், அதற்குச் சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது. அடுத்து 'இருபதியைரம் ரூபாய் வருமானம் உள்ள கோவில்கள் எனச் சட்டத்தில் இருக்கிறது, அதற்கு விளக்கம் சொல்லப்பட வேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆணையர்களுக்கு என 47-வது பிரிவு இருக்கிறது. துணை ஆணையர்கள் நியமிப்பதற்கு 49-வது பிரிவு இருக்கிறது. 47-க்குப் பொருந்தும் சட்டம் 49-க்கும் பொருந்தும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பரம்பரை அறங்காவலர்கள் ஒழிப்பு பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களை அறவே ஒழித்துவிட வேண்டும் என்பது நோக்கமல்ல. ஆனால் நிர்வாகத்தினைச் சீர்திருத்துவதற்கு, சில இடங்களிலே ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றார்களே, அந்த நிலையினை மாற்றுவதற்கு, நேர்மையான நிர்வாகத்தினைக் கொண்டுவருவதற்கு என்ன செய்வது என்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கூடுதலாக அறங்காவலர்களை நியமிப்பதா அல்லது பரம்பரை முறையை ஒழித்துவிடுவதா அல்லது பரம்பரையாக உள்ள இடங்களிலே நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமித்து செம்மைப்படுத்துவதா என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போதும் கூட பல இடங்களிலே கூடுதலான அறங்காவலர்களை நியமிக்கிறோம். நல்ல மனதுடையவர்கள் இந்த மாற்றத்தினை ஒப்புக்கொள்ளு கிறார்கள். ஆனால் சிலர் தங்களுடைய நிலையைத் தவறான வழியில் பயன்படுத்திக்கொண்டு நீதி மன்றங்களுக்குச் சென்று பத்தாண்டு காலம், பதினைந்தாண்டுகாலம் நிர்வாகத்தினைச் செம்மையாக நடத்தவிடாமல் இடையூறு செய்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து எந்த வகையில் மாற்றி

[திரு. மு. கண்ணப்பன்] [1972 ஆகஸ்ட் 19]

யமைக்கலாம் என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கான நல்ல முடிவு வெகு சீக்கிரத்தில் எடுக்கப்படும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் பேசும் நேரத்தில் 'ஒழுக்கமுடையவர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும், அர்ச்சகர்களுக்கென ஒரு பயிற்சிப் பள்ளியினை ஏற்படுத்த வேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுவேன். ஒழுக்கம் உடையவர்களைத்தான் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கிறோம். இதில் எந்தவிதமான ஐயப்படும் வேண்டாம். ஒழுக்கமற்றவர்களைப் போடுவதற்குச் சட்டத்தில் இடமில்லை. வியாதி இல்லாதவர்கள், கிரிமினல் குற்றவாளிகள் என்று என்னும் தண்டிக்கப்படாதவர்கள் என்று பார்த்து அப்படிப்பட்டவர்கள்தான் நியமிக்கப்படுகின்றார்கள். இதுபற்றிய தகவல்கள் விண்ணப்பத்திலேயே கேட்கின்றார்கள். அவை பரிசீலிக்கப்பட்ட பின்னர்தான் அவர்கள் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படுகின்றார்கள். அப்படியில்லாதவர்களை நியமிக்க முடியாது. அப்படி நியமித்தாலும் அது சட்டப்படி செல்லுபடியாகாது.

அடுத்து, தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அர்ச்சகர்களாக நியமித்தாலும் அதற்கான தகுதி அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். உயர்ந்த குலத்தில் உள்ளவர்களுக்குள்ள அதே தகுதிகள் இவர்களுக்கும் இருக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தினால்தான், அர்ச்சகர்களுக்கான பயிற்சிப் பள்ளியினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அரசு ஆலோசித்து வருகிறது. அத்தகைய பள்ளி ஏற்படும் நேரத்தில், இப்போதுள்ள விதி முறைப்படி அவர்கள் எந்தக் குலத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு முறையாகப் பயிற்சியளித்து அவர்களைக் கோவில்களில் இத்தகைய காரியங்களில் ஈடுபடுத்துவதற்கு அரசு நன்கு பரிசீலித்து வருகிறது.

கோவில் நிதிகளை வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கோவில் திருப்பணிகளைப் பொறுத்த வரையில், இந்த அரசு எந்த அரசுக்கும் பின்தங்கவில்லை என்ற முறையில் பல திருப்பணிகளை மேற்கொண்டு செயலாற்றி வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்

1972 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

அவர்களே நன்கு அறிந்திருக்கின்றார்கள். எந்த அளவிற்குக் கோவில்களைப் புதுப்பிக்கும் திருப்பணிகளில் இந்த அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் அறிவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். எனவே இப்படிப்பட்ட திருப்பணிகளுடன் வேறு பணிகளுக்கும் இத்தொகையிலிருந்து லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை உதவித் தொகையாக முடிந்த அளவிற்குக் கொடுக்க ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வதில் யாருக்கும் எந்தவிதமான கெடுதலும் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இச்சட்டத்தினைப் பொறுத்த வரையில், அனைவரும் இதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்றதற்கு மீண்டும் எனது நன்றியினைக் கூறி, அதனை இந்த மன்றம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி—

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளை (திருத்த) சட்டமுன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 31/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது. சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள், 2, 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு, ஆகியவை மன்றத் தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, “சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளை (திருத்த) சட்டமுன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 31/72) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி—

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 31/72) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

[1972 ஆகஸ்ட் 19]

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

(4) தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு, நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத் திற்கு நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 26/1972).

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Mr. Chairman, Sir, I beg to move—

“That the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Kanyakumari District) Bill @ 1972 (L.A. Bill No. 26 of 1972), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Tamil Nadu Act XXV of 1955), and the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Tamil Nadu Act XXIV of 1956), were extended to Shencottah taluk of Tirunelveli district by the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah taluk) Act, 1959 (Tamil Nadu Act 28 of 1959), as the system of land tenure and the systems of tenancy in Shencottah taluk were found to be the same as those prevalent in the rest of Tamil Nadu. The extension of the two Acts to Kanyakumari district was, however, kept in abeyance pending introduction of ryotwari settlement in that district. Ryotwari settlement has since been introduced in that district and it is now time for extending the two Acts to Kanyakumari district. The Government have, therefore, decided to extend the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Tamil Nadu Act XXV of 1955) and the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Tamil Nadu Act XXIV of 1956) to Kanyakumari district. The Bill seeks to achieve the above objects. I request the House Sir, to accept the motion.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு, நியாய

௧ 93-98 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு V ஆக அச்சிடப் பட்டுள்ளது.